

tet reelt koster, blot fordi det offentlige ikke regner renteudgifterne med i de enkelte aktiviteters samlede udgiftsforhold. Ikke mindst siden staten er blevet så stor en låntager, som realiteten er de seneste 10–15 år, burde man fra det offentliges side åbent og reelt oplyse befolkningen om de økonomiske følger af virksomheden ved diverse udgifters afholdelse.

Mindretallet er også af den opfattelse, at et godt og udførligt regnskab er det vigtigste redskab for, at moderne erhvervsvirksomheder overhovedet kan fungere, men her må man så også gøre opmærksom på, at de private virksomheders største budgetlægningsproblemer har sin årsag i slingrekursen i det offentlige økonomi.

Det er mindretallets opfattelse, at mindst 90 pct. af Danmarks virksomheder – af egen fri vilje – fører gode og reelle regnskaber, og at EFs 4. selskabsdirektiv ikke kræver nær så meget, som allerede opfyldes af disse mere end 90 pct. af landets selskaber.

Det er også mindretallets opfattelse, at de allerfleste virksomheder af deres bankforbindelse bliver tilskyndet til at føre ordentlige regnskaber. Endvidere er alle virksomheder, som i øvrigt skal opnå varekreditter og almindeligt forretningsmæssigt økonomisk samkvem med andre virksomhederne i den situation, at det for dem er nødvendigt med et ordentligt og reelt samt retvisende regnskab.

Alt i alt betragter mindretallet det således, at den store brede masse af virksomheder af egen fri vilje fører gode regnskaber, og resten skal nok blive tvunget hertil af deres bankforbindelse eller af deres forretningsforbindelser i øvrigt. På baggrund af denne realitet er der ikke behov for via lovgivning at påtvinge virksomheder regler om, hvorledes man skal føre sit selskabs regnskab.

Hvis man så endelig ville lovgive, skulle dette selvfølgelig også gøres retfærdigt, eksempelvis således at andelselskaber skulle pålægges samme regnskabspligter som aktieselskaber og anpartsselskaber. At man via industriministerens lovforslag forskelsbehandler selskaber, er yderligere en årsag til, at mindretallets folketingsgruppe ikke kan stemme for industriministerens forslag til regnskabslov.

Som en sidste begrundelse kan nævnes, at så vidtgående lovforslag som de foreliggende bør have længere opblødnings- og længere

tid til offentlig debat, før de endeligt vedtages.

Konklusionen er, at mindretallet således må indstille lovforslagene til forkastelse.

Et *fjerde mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslagene til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Et *femte mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslagene til *vedtagelse* med de af industriministeren samt det af mindretallet under nr. 10 stillede ændringsforslag til forslag til lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m. v.

Et *sjette mindretal* (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved 2. behandling.

Et *syvende mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved 2. behandling.

Ændringsforslag

til

I. Forslag til lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m. v.

Til § 1

Af *industriministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Arne Bjerregaard (KrF) og Alfred Hansen (DR)):

1) *Stk. 1* affattes således:

»Denne lov finder anvendelse på de selskaber, der omfattes af lov om aktieselskaber og lov om anpartsselskaber, bortset fra banker, forsikringsaktieselskaber og selskaber, der omfattes af lov om visse kreditinstitutter. For selskaber, der omfattes af lov om visse kreditinstitutter, kan industriministeren dog fastsætte regler om aflæggelse af årsregnskab m. v.«

Af et *mindretal* (Rahbæk Møller (SF)):

2) I *stk. 2, nr. 5*, tilføjes efter »tilsvarende forbindelse« ordene: », og aktieselskaber og anpartsselskaber, som en anden type virksomhed eller en privat fond har en tilsvarende forbindelse med.«